

Jsou rybáři, kteří touží po trofejných a zajímavých úlovčích, ale jsou i tací, kteří si na rybařině vychutnávají pohodu uprostřed přírody a na velikosti úlovku jim až tak nezáleží.

text: Zdeněk Edelmann foto: www.rybolov.com

Jsou rybáři ochotní s vizí úlovku vstávat před rozbřeskiem a pro ryby z kategorie nej, nej, nej nelitují peněz ani vydané energie. Jiní jsou spíše pohodáři a za skvělou rybařinu považují zejména tu, která začíná chutnou smídání a za hezkého počasí s výhledy do kraje pokračuje v příjemné společnosti až do večerní oslavu úlovků, třeba i nevalných. Ale okolnosti dovedou rádně zamíchat pořadím priorit a z lovů trofey se pak přechodně stávají leniví požitkáři a z pohodlných klidásů adrenalinem sršící dravci.

Nicoya 1. prosince

Sešli jsme se v hotýlku na pobřeží Tichého oceánu. Zatímco Petr, Václav a Jožka už několik dnů cestovali po Kostarice a nasávali pohodovou latinskoamerickou atmosféru, ani Jarda ani já jsme ještě nestačili vybalit kufry. Před námi je týden rybaření na jihozápadním pobřeží poloostrova Nicoya a každý z nás je plný oče-

kávání. Co nám přinesou příští dny? Bude moře klidné a naší jedinou starostí bude ochránit se před paprsky poledního slunce? Anebo se staneme odolnými proti mořské nemoci za větru a přívalových lijáků? Budeme si léčit záda a ruce zmožené zdoláváním ryb? Nebo jsou před námi dlouhé hodiny trávené s uhasinající nadějí na záběr? Všichni víme, že při rybaření je možné vše a proto přípravu nepodceňujeme. Sestavujeme pruty a návazce, posloucháme rady místních rybářských průvodců, vybíráme nástrahy a někteří pro jistotu rozlévají do sklenic třtinový rum, aby nám živly ovládající oceán zůstaly nakloněny.

Informaci, že kuchařka našeho penzionu je ochotná servírovat smídání už po šesté, abychom mohli vyrazit na lov co nejdříve, vítáme s nadšením. Pravda, posádka druhé lodě (Petr, Václav a Jožka) sice navrhuje trochu si přispát a načerpat tak více sil na zdolávání mořských

Kostarika s nadšením i v pohodě